

Hvad i øvrigt Principperne for Ejendomsskyld-Vurderingen angaar, bemærker Mindretallet, at det ikke er ganske korrekt, naar Flertallet ytrer, at hele Udvalget er enigt i, at Besætning, Maskiner og Inventarium „ikke maa“ medtages under denne Vurdering. Forholdet er det, at Landstingets oprindelige Forslag gik ud paa, at „ved Vurdering af Landejendomme skal det *Udbytte* lægges til Grund, som Ejendommen med *en efter dens Beskaffenhed passende* Besætning og Inventarium samt andet Driftsmateriel kan antages at give ved almindelig god Drift“. Herved tænkte man netop ikke at medtage den *tilstedeværende* Besætning og Inventarium under Vurderingen, saaledes at man vurderede den nøgne Ejendom for sig og tilføjede Vurdering af Besætning og Inventarium. I det nu foreliggende Regeringsforslag er det derimod sagt, at „den paa Ejendommen værende Besætning“ og visse Maskiner skulle medregnes i Vurderingen. Derved vilde særlig kostbare Dyr, der aldeles ikke staa i Forbindelse med Ejendommen som Avlsbrug, blive medregnede. Men dette maa anses for ganske urigtigt ved Vurdering til Ejendomsskyld, o: Afgift af Ejendommen som Avlsbrug. For nu at komme ud over dette vanskelige Punkt fremsatte Mindretallet den Tanke til Overvejelse, helt at udelade Besætning og Inventarium, og selvfølgelig tillige Maskiner og Inventarium ved industriel Virksomhed. Paa det Tidspunkt, da Forslaget saaledes blev fremsat til Overvejelse, var der ingen Anledning til at undersøge dets finansielle Rækkevidde. Men efter at det under Forhandlingerne i Udvalget var beregnet af Flertallet, at Forslaget vilde medføre et Tab for Statskassen af ca. 600,000 Kr., maatte Konsekvensen fra Mindretallets Standpunkt være, at man ikke kunde blive staaende ved de hidtil foreslaaede 1,2 pro mille Ejendomsskyld, hvorimod man, for at faa Dækning for ca. 5 Mill. Kr., maatte forhøje Ejendomsskylden med omtrent 0,15 pro mille. Naar Mindretallet desuagtet for Tiden ikke stiller Forslag om højere Ejendomsskyld

end 1,2 pro mille, er det med udtrykkeligt Forbehold af, at Ejendomsskylden bør sættes saaledes, at den kan indbringe Statskassen ca. 5 Mill. Kr. aarlig, hvorom det forbeholdes eventuelt senere at stille Forslag.

Mindretallet betvivler, at der ved den af Flertallet foreslaaede Sats for Ejendomsskyld — 1,1 pro mille — vil indkomme en Forøgelse af 808,750 Kr., i alt Fald dersom det er rigtigt, at der ved at holde Besætning m. v. ude vil tabes ca. 600,000 Kr. aarlig. Mindretallet antager ligeledes, at Indkomstskat af Aktieselskaber er alt for højt beregnet til 300,000 Kr. Der maatte snarere regnes med ca. 150,000 Kr.

I øvrigt skal man fremhæve den væsentlige Forskel, der er paa Regeringsforslaget — som Flertallet tiltræder — og Mindretallets Forslag i Henseende til Vurderingen af selve den faste Ejendom. Medens nemlig Regeringsforslaget vil have Landejendomme vurderede med Fradrag af *Tiendeafgifter* og formentlig ogsaa af *Arvefæsteafgifter*, gaar Mindretallets nu som før ud paa, at disse Ejendomme skulle vurderes *som fri Ejendom* uden Hensyn til Tiender og Arvefæsteafgifter. Mindretallets Tanke er, at Vurderingen skal angaa Ejendommen som Avlsbrug, og i saa Henseende er det ligegyldigt, om der paahviler den f. Eks. Tiende eller ikke. 2 lige gode Gaarde bør svare samme Ejendomsskyld, selv om der paahviler den ene af dem Tiende, medens den anden er tiendefri. Og hvad Arvefæsteafgift angaar, maa det erkendes, at den har Karakteren af en Prioritet, saa at Konsekvensen af at fradrage dens Værdi maatte være at fradrage andre Prioriteter. Men derved vilde Ejendomsskylden tabe Karakteren af en Skat paa fast Ejendom og blive en Formueskat, hvad der absolut ikke er Meningen. Ogsaa det her omhandlede Forhold vil medføre, at den af Flertallet foreslaaede Ejendomsskyld vil indbringe betydeligt mindre end anslaaet.

Endvidere bemærker Mindretallet, at det bestemt maa fraraade at tilvejebringe